

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קידמת-מסכת O מעשה-story key-מקרא:	statement-מיימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

מנחות-כל המנחות		Talmud Navigator										
מיימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כלום הגענו לסוף דעתו של ר"ש?	אמר ליה: [רב אסי]				!							
כרבה לא משני ליה, משום קושיא דאביי												
כרבא לא משני ליה, משום קושיא וזאת תורת החטאת												
כרב אשי לא משני ליה, משום קושיא דרב אחא בריה דרבא.												
חוץ ממנחת חוטא ומנחת קנאות.												
בשלמא מנחת חוטא - חטאת קרייה רחמנא, (ויקרא ה) לא ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבונה כי חטאת היא וגו', אלא מנחת קנאות מנלן?												
מנחת קנאות מותרת נדבה	דחני תנא קמיה דרב נחמן:											
שפיר קאמרת, (במדבר ה) מזכרת עון כתיב בה, ובחטאת כתיב: (ויקרא י) ואותה נתן לכם לשאת את עון העדה, מה חטאת מותרת נדבה, אף מנחת קנאות מותרת נדבה	א"ל: [רב נחמן]											
וכחטאת, מה חטאת פסולה שלא לשמה, אף מנחת קנאות פסולה שלא לשמה.												
אלא מעתה, אשם יהא פסול שלא לשמו, דגמר עון עון מחטאת												
דנין עון מעון ואין דנין עונו מעון.												
מאי נפקא מינה?												
(ויקרא יד) ושב הכהן ובא הכהן, זו היא שיבה, זו היא ביאה	והא תנא דבי ר' ישמעאל:											
ועוד, ליגמר עונו עונו מעון דשמיעת הקול, דכתיב: (ויקרא ה) אם לא יגיד ונשא עונו												
אלא כי גמרי גזירה שוה - למותר נדבה הוא דגמרי												
וכי תימא: אין גזירה שוה למחצה												
גלי רחמנא גבי חטאת (ויקרא ד) ושחט אותה לחטאת, אותה לשמה כשירה, שלא לשמה פסולה, אבל כל קדשים - בין לשמן בין שלא לשמן כשרים.												
אלא מנחת חוטא ומנחת קנאות דפסולין שלא לשמן מנלן?												
חטאת טעמא מאי? משום דכתיב בה היא, ה"נ הא כתיב בהו היא.												
אשם נמי הא כתיב ביה הוא												
ההוא הוא לאחר הקטרת אימורין הוא דכתיב,												
אבל אשם לא נאמר בו הוא אלא לאחר הקטרת אימורין, הוא עצמו שלא הוקטרו אימוריו - כשר.	כדתיניא:											
ואלא הוא למה לי?												
אשם שניתק לרעייה ושחטו סתם - כשר לשום עולה, ניתק אין, לא ניתק לא, אמר קרא: הוא, בהוייתו יהא.	לכדרב הונא אמר רב:											
מנחת העומר שקמצה שלא לשמה - פסולה, הואיל ובאת להתיר ולא התירה, וכן אתה אומר באשם נזיר ואשם מצורע ששחטן שלא לשמן - פסולין, הואיל ובאו להכשיר ולא הכשירו.	רב:											
כל המנחות שנקמצו שלא לשמן - כשירות, אלא שלא עלו לבעלים לשם חובה, חוץ ממנחת חוטא ומנחת קנאות	תנן:											
ואם איתא, ליתני נמי חוץ ממנחת העומר												
כי קתני - באה יחיד, באה צבור לא קתני, כי קתני - באה בגלל עצמה, באה בגלל זבח לא קתני, כי קתני - הנך שאין קבוע לה זמן, הא דקבוע לה זמן לא קתני.												
וכן אתה אומר באשם נזיר ואשם מצורע ששחטן שלא לשמן - פסולין, הואיל ובאו להכשיר ולא הכשירו.												
כל הזבחים - ששחטן שלא לשמן - כשרין, אלא שלא עלו לבעלים לשום חובה, חוץ מפסח וחטאת	תנן:											

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

מנחות-כל המנחות		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
ואם איתא, ליתני נמי חוץ מאשם נזיר ואשם מצורע דבאו להכשיר ולא הכשירן								ז			ד:
כיון דאיכא אשם גזילות ואשם מעילות דלכפרה אתו, לא פסיקא ליה.								!		◇	ד:
מאי שנא אשם נזיר ואשם מצורע? דבאו להכשיר ולא הכשירו, הני נמי באו לכפרה ולא כפרן								ז		◇	ד:
מצינו שחלק הכתוב בין מכפרים ובין מכשירין, מכפרין אית בהו דאתו לאחר מיתה, מכשירין לית בהו דאתו לאחר מיתה	רבי ירמיה:							!		◇	ד:
האשה שהביאה חטאתה ומתה - יביאו יורשין עולתה, עולתה ומתה - לא יביאו יורשין חטאתה.	דתנן:							!	■	◇	ד:
מכשירין נמי מי לית בהו דאתו לאחר מיתה?	מתקיף לה ר' יהודה בריה דר' שמעון בן פזי:							ז		◇	ד:
המפריש מעות לנזירותו - לא נהנין ולא מועלין, מפני שראויין לבא כולן שלמים, מת והיו לו מעות סתומין - יפלו לנדבה, מפורשין, דמי חטאת - יוליך לים המלח לא נהנין ולא מועלין, דמי עולה - יביא בהן עולה ומועלין בהן, דמי שלמים - יביא בהן שלמים ונאכלין ליום אחד ואין טעונין לחם	והתנן:							ז	■	◇	ד:
והא עולה ושלמים דנזיר דמכשירים נינהו, וקא אתו לאחר מיתה								ז			ד:
לא מצינו הכשר קבוע דבא לאחר מיתה	רב פפא, הכי קא אמר ר' ירמיה:							!		◇	ד:
ודנזיר הכשר שאינו קבוע הוא								!		◇	ד: